

२०७३ पौष २१ बिहीबार ५-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- यो तन रावणको सम्पत्ति हो, यो रावणलाई दिएर अशरीरी बनेर घर जानु छ। त्यसैले यसबाट
ममत्व निकालिदेऊ।”

प्रश्न:- सारा सृष्टिलाई शान्ति र सुखको दान दिने विधि के हो ?

उत्तर:- सबैरै-सबैरै उठेर अशरीरी भएर बाबाको यादमा बस्नु, यो हो विश्वलाई शान्तिको दान दिने विधि र स्वदर्शन चक्र घुमाउनु- यो हो सुखको दान दिने विधि। ज्ञान र योगद्वारा नै तिमी सदा निरोगी, सम्पन्न बन्छौ। सृष्टि नयाँ हुन्छ।

गीत:- मुझे अपने शरण में ले लो राम...

ओम् शान्ति। भगतहरूले भक्ति मार्गमा यो गीत गाउँछन्- हे राम आफ्नो शरणमा लिनुहोस्। अंग्रेजीमा भनिन्छ- एशलममा लिनुहोस्। हिन्दी (नेपाली) अक्षर शरणागति हो। भगतले गाउँछन् किनकि रावण राज्य हो। रावणलाई जलाउँछन् पनि- यसबाट पनि सिद्ध हुन्छ रावण राज्य हो। यसको पनि अर्थ कसैले बुझेका छैनन्। रावणको विनाश गर्नको लागि दशैं (दशहरा) मनाउँछन्। यो पनि एक निसानी हो। अहिले यो संगम हो। यस समय नै रामको शरणमा गएको हुनुपर्छ र रावणको विनाश गरेको हुनुपर्छ। पास्टमा जो जो आएर गए, उनीहरूको नै नाटक बनाउँछन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी अहिले रावणको जेलबाट निस्केर रामको शरणमा आएका छौ। रामराज्यमा रावण राज्य हुन सक्दैन र रावण राज्यमा रामको राज्य हुन सक्दैन। गायन पनि गरिन्छ- आधाकल्प रामराज्य, आधाकल्प रावण राज्य। रामराज्य सत्ययुग र त्रेतालाई भनिन्छ। संगमयुगमा जसले रामको शरण लिए, उनै रामराज्यमा गएका हुन्। तिमीलाई थाहा छ- हामी अहिले रामको शरणमा छौं। यो सारा दुनियाँ एक टापु हो, चारैतिर पानी छ। बीचमा छ टापु। ठूला-ठूला टापुमा फेरि साना-साना टापु पनि छन्। अब तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- रावणराज्य सारा दुनियाँमा छ। कहिलेदेखि सुरु हुन्छ? सम्झाइन्छ आधा-आधा हुन्छ। रामराज्यमा सुख, ब्रह्माको दिन, रावण राज्यमा दुःख अर्थात् ब्रह्माको रात। आधाकल्प उज्यालो हुन्छ भने आधाकल्प अँध्यारो। सत्ययुग त्रेतामा भक्तिको नाम निशान पनि हुँदैन। फेरि आधाकल्प भक्ति मार्ग चल्छ- द्वापर र कलियुगमा। भक्ति दुई प्रकारका हुन्छन्। द्वापरमा पहिला सुरुमा अव्यभिचारी भक्ति हुन्छ। कलियुगमा व्यभिचारी भक्ति बन्छ। अहिले त हेर, कछुवा-माछा आदि सबैको भक्ति गर्छन्। मनुष्यहरूको बुद्धिलाई सतोप्रधान, सतो, रजो, तमो हुनु नै छ। यी अवस्थाहरूबाट पास हुनुपर्छ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमीले अहिले राम अथवा शिवबाबाको गोद लिएका छौ। ईश्वरलाई बाबा भन्छौ। जब उहाँ पिता हुनुहुन्छ भने फेरि पितालाई सर्वव्यापी भन्नु- यो कहीं सुनेका छौ? भन्दछन्- फलानो शास्त्रमा व्यास भगवानले लेख्नुभएको हो। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- सर्वव्यापीको ज्ञानद्वारा तिमीलाई केही पनि फाइदा भएन। सद्गति दिनेवाला अवश्य कोही चाहिन्छ। ऊ अवश्य अर्को हुन्छ। सद्गति दिनुहुन्छ नै परमपिताले। यो तिम्रो ईश्वरीय जन्म हो। तिमी अहिले संगममा छौ। यो संगमको समय दिनमा वा रातमा गन्ती गरिँदैन। यो सानो संगम हो जबकि दुनियाँ परिवर्तन हुनु छ। आइरन एजबाट परिवर्तन भएर गोल्डेन एज हुन्छ। रावणराज्य परिवर्तन भएर रामराज्य हुन्छ, जुन रामराज्यको लागि तिमीले पुरुषार्थ गरिरहेका

२०७३ पौष २१ बिहीबार ५-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन छौ। त्यसैले यस्ता-यस्ता गीत पनि काममा आउँछन्। यी त मानौं श्लोक हुन्, यिनको अर्थ लगाइन्छ। रामको शरणमा जानाले फेरि तिमी सुख अर्थात् रामराज्यमा आउँछौ। एक कथा पनि छ, तिमी पहिले सुख चाहन्छौ या दुःख? भने- सुख, किनकि सुखमा फेरि यमदूत लिन आउँदैनन्। तर अर्थ बुझ्दैनन्। बाबा बसेर राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ। तिमी बुद्धिमा छ- हाम्रो देवी-देवता कुल धेरै उच्च थियो। पहिले ब्राह्मण कुल हुन्छ फेरि देवता बन्छन्, फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्छन्। तिमीलाई थाहा छ- हामीले नै यी वर्णहरू पास गर्छौं। अहिले आएर ब्राह्मण बनेका छौं। यो विराट् रूप बिल्कुलै ठीक छ। वर्ण सिद्ध हुन्छ। ८४ जन्म एकै सत्ययुगमा लिन सकिँदैन। यो वर्ण फेरिइरहन्छन्। ड्रामाको चक्र पूरा भयो मतलब ८४ जन्म पूरा भए। चक्र त लगाउनु नै पर्छ, त्यसैले देखाइन्छ- दैवी वर्णमा यति समय, क्षत्रियमा यति समय। पहिले यो कहाँ थाहा थियो र। कहिल्यै शास्त्रहरूमा पनि सुनेका थिएनौ- यस्तो वर्णहरूमा आउनु छ। तिमीलाई थाहा छ- ८४ जन्म कसले लिन्छन्। आत्मा र परमात्मा अलग रहे बहुकाल... यो कुरा सिद्ध गरेर बताउनु छ। पहिला-पहिला यहाँ नै देवी-देवता थिए। गोल्डेन एज थियो। त्यतिबेला अरू कुनै धर्म थिएन फेरि चक्रलाई घुम्नु नै छ। मनुष्यलाई पुनर्जन्म लिनु नै छ। चक्रमा बुझाउन धेरै सहज छ। बाबा निर्देशन दिनुहुन्छ- प्रदर्शनीमा यस्तो-यस्तो सम्झाऊ। अब हामी नयाँ दुनियाँमा जानु छ। यस समय बाबा भन्नुहुन्छ- यो पुरानो दुनियाँ हो। यस पुरानो दुनियाँ, पुरानो शरीरका जति पनि सम्बन्धी आदि छन्, उनीहरूलाई बुद्धिबाट त्याग गर। बुद्धिद्वारा नयाँ घरको आह्वान गरिन्छ। यो हो बेहदको संन्यास। देह सहित जति पनि पुरानो दुनियाँका सम्बन्ध आदि छन्, ती सबैलाई भुल्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई देही सम्झ। तिमी वास्तवमा मुक्तिधामका निवासी हौ। सबै धर्मलाई बाबा भन्नुहुन्छ- अब वापिस जानु छ। मुक्तिलाई त सबैले याद गर्छन् नि। अब जानु छ आफ्नो घर। जहाँबाट तिमी नाङ्गै (अशरीरी) आएका थियौ, अब फेरि अशरीरी भएर नै जानु छ। शरीरलाई त लिएर जान सकिँदैन। आएका थियौ अशरीरी, त्यसैले जानु पनि अशरीरी भएर नै छ। केवल कहिले आउने, कहिले जाने- यो चक्र बुझ्नु छ। वास्तवमा सत्ययुगमा पहिला सुरुमा देवी-देवता धर्मको नै आउँछन् फेरि नम्बरवार आउँदै जान्छन्। जब मूलवतनबाट सबै आउँछन्, अनि फेरि फर्केर जान सुरु हुन्छ। वहाँ त आत्मा नै जान्छ, यो तन त रावणको सम्पत्ति हो। त्यसैले यो रावणलाई नै दिएर जानु छ। यो सबैथोक यहाँ नै विनाश हुन्छ। तिमी अशरीरी भएर जान्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- म लिन आएको छु। बाबा कति सहज गरेर सम्झाउनु हुन्छ, फेरि धारणा पनि हुनुपर्छ। फेरि गएर अरूलाई सम्झाउनुपर्छ। तिमीले ग्यारेन्टी गर्छौ- बाबा हामी सुनेर फेरि सुनाउँछौं। जसलाई यो प्राक्टिस हुन्छ, उसले सुनाउन सक्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामीले यस दुनियाँलाई पवित्र बनाउनु छ। योगमा रहेर शान्ति र सुखको दान दिनु छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- राति उठेर योगमा बस अनि सृष्टिलाई दान देऊ। सबै-सबै अशरीरी भएर बस्यौ भने तिमीले सारा सृष्टिलाई योगद्वारा शान्तिको दान दिन्छौ। अनि फेरि चक्रको ज्ञान स्मरण गरेर तिमीले सुखको दान दिन्छौ। सुख हुन्छ धनबाट। सबै उठेर यादमा बस। बाबा अब हजुरको पासमा आउँदैछु। अब हाम्रो ८४ जन्म पूरा भयो। सबै उठेर बाबालाई याद गरेर, शान्ति र सुखको दान दिनुपर्छ। योग र ज्ञानद्वारा स्वास्थ्य र सम्पत्ति मिल्छ। जब हामी सदैव निरोगी हुन्छौं, सृष्टि नै नयाँ हुन्छ। सत्ययुग त्रेतामा हेल्दी-वेल्दी हुन्छन्। कलियुगमा अनहेल्दी-अनवेल्दी छन्। अब हामी हेल्दी र वेल्दी बन्छौं। फेरि आधाकल्प हाम्रो नै राज्य चल्छ। बुद्धिमा जब यो

२०७३ पौष २१ बिहीबार ५-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन ज्ञान हुन्छ, तब खुशी रहन सकिन्छ। यो पनि लेखिदेऊ- २५०० वर्षको लागि एभरहेल्दी, वेल्दी बन्नको लागि आउनुहोस्, यस ईश्वरीय नेचर क्योर सेन्टरमा। तर यो पनि उनैले लेख्नेछन्, जसमा ज्ञान हुन्छ। यस्तो कहाँ हुन्छ र- सेन्टर हामी खोल्छौं, सेवा अरूले आएर गर्छन्। जसले खोल्छ, उसले स्वयं सेवा गर्नुपर्छ। झगडा सारा पवित्रतामा नै चल्छ। विष नमिल्नाले अत्याचार हुन्छ। अहिले हो संगम। बुद्धिमा सुखधाम र शान्तिधामलाई नै याद गर्नुपर्छ। दुःखधाम हो, त्यसैले त सुखधामलाई याद गर्छन्। गाउँछन् पनि- दुःखमा सिमरण सबैले गर्छन्... यो पतित दुनियाँ हो। नियमले भन्छ- कलियुगको अन्त्यमा सबै पतित हुनु नै छ। जब संगम युगमा रामराज्यको स्थापना हुन्छ, अनि रावणराज्यको विनाश हुन्छ। अब विनाशको तयारी भइरहेको छ। रावण राज्य समाप्त हुनु नै छ। बाँकी यो गुडियाको खेल गर्छन्। कति धेरै खेलौना बनाउँछन्, त्यसैले यसलाई अन्धश्रद्धा भनिन्छ। जति यहाँ चित्र बन्छन्, त्यति कहीं बन्दैनन्। यहाँ धेरै चित्र छन्। गायन पनि गरिन्छ- ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात। दिनलाई फेरि लामो किन गरिदिएका छन्? यो पनि बुझ्नु पर्ने कुरा छ। पहिले अव्यभिचारी भक्ति फेरि व्यभिचारी। पहिले १६ कला फेरि १४, अन्त्यमा केही त कला रहन्छ तर यस समय नो कला। यस समय छ तमोप्रधान दुनियाँ। तमो कलियुगबाट सुरु हुन्छ फेरि अन्त्यमा भनिन्छ तमोप्रधान। अब दुनियाँ जीर्ण भएको छ। पुरानो चीजलाई आफैं आगो लाग्छ। जस्तै बाँसको जंगलमा आफैं आगो लाग्छ। यसलाई पनि आगो लाग्नु छ। थोरै पनि केही आपसमा भयो भने आगो लाग्न सुरु हुन्छ। घरमा कुनै सानो कुरामा झगडा हुन्छ, आपसमा दोस्ती भएर पनि, सानो कुरामा यस्तो दुस्मनी हुन जान्छ, जसकारण एक-अर्काको गला काट्न पनि लाग्छन्। क्रोध पनि कम छैन। एक-अर्कालाई मार्नको लागि हेर कति तयारी गरिरहेका छन्। यो हो ड्रामा। क्रिश्चियनहरू दुवै ठूला छन्, आपसमा मिले भने सबैथोक गर्न सक्छन्। पोप पनि क्रिश्चियनको हेड हुन्, उनको मान धेरै राख्छन्। तर उनले भनेको मान्दैनन्। यहाँ पनि जो बच्चाहरू बाबाको मान्दैनन्, उनले विनाशी पद पाउँछन्। श्रीमतमा चल्नुपर्छ। श्रीमत भगवत गीता छ नि, अरू कुनै शास्त्रमा श्रीमत छैन। श्री मतलब श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ, जो कहिल्यै पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न। मनुष्य त पुनर्जन्ममा आउँछन्। विद्वानहरूले त जन्म-मरण रहित भनेर गीतामा गायन गरेका छन्, तर पूरा ८४ जन्म लिनेको नाम लेखिदिएका छन्। वास्तवमा परमपिता परमात्मा नै ज्ञानका सागर, पवित्रताका सागर, पतित-पावन गाइएको छ। उहाँले नै वरदान दिनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई। उहाँको सट्टा कृष्णको नाम राखेका छन्। पहिला सुरुमा शिव जयन्ती फेरि हुन्छ कृष्ण जयन्ती। शिवबाबा आउनुहुन्छ नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न, त्यसैले पहिले बाबाको जन्म फेरि बच्चाको जन्म। बाबाको जन्मपछि नै कृष्ण बच्चा निकले। उनी पनि एक त हुँदैनन्। दैवी सम्प्रदाय भनिन्छ नि। त्यसैले कति भूल गरिदिएका छन्। कुनै एक जनाले मात्रै पनि यस कुरालाई बुझ्यो भने उसका सबै जिज्ञासुले छोडिदिन्छन्। सबैको अनुहार पहुँलो हुन्छ। कति ठूलो भूल भएको छ, त्यसैले नै बाबालाई आउनुपर्छ। कसैलाई बुझाउन पनि समय चाहिन्छ। पहिला त यो निश्चय गराऊ- परमपिता परमात्मासँग हजुरको के सम्बन्ध छ? तब बुझ्नेछन्- भगवान् बाबा हुनुहुन्छ। भगवान्लाई भगवान्को पदमा त राख। सबै एक समान कसरी हुन सक्छन्? भन्छन्- सबै भगवान्को लीला हो। एक रूप छोडेर अर्को लिनुहुन्छ। तर परमात्माले कुनै पुनर्जन्म कहाँ लिनुहुन्छ र। यहाँ बापदादा दुवै नै कम्बाइन्ड हुनुहुन्छ, बच्चाहरूलाई

२०७३ पौष २१ बिहीबार ५-०१-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सम्झाइरहनु भएको छ। बापदादाको पनि अर्थ कसैको बुद्धिमा छैन। त्वमेव माता च पिता त्वमेव... भन्छन्। ओ गड फादर पनि भन्छन् भने अवश्य मदर चाहिन्छ। तर कसैको बुद्धिमा आउँदैन।

बच्चाहरूलाई सम्झाएको छु— शरण कहिले लिइन्छ? जब रावण राज्य खतम हुन्छ, तब राम आउनुहुन्छ। रामको शरण लिनाले नै सद्गति मिल्छ। भन्छन् रामराज्य हुनुपर्छ। उनलाई सूर्यवंशी राज्यको बारेमा थाहा नै छैन। भन्छन्— रामराज्य नयाँ दुनियाँ हुनुपर्छ, त्यो त अब बनिरहेको छ। बन्नु छ अवश्य। ड्रामा त चलनु छ अवश्य। यो पढाइ हो मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि। मनुष्यले कसैलाई देवता बनाउन सक्दैन। बाबा आएर मनुष्यलाई देवता बनाउनुहुन्छ किनकि बाबाले नै स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। ब्राह्मणहरूको माला गायन गरिँदैन। वैजयन्ती माला विष्णुको हो। यो हो ईश्वरीय घराना, जुन अब नयाँ सुरु हुन्छ। पहिले थियो रावणको आसुरी घराना। रावणलाई असुर भनिन्छ। यो कंस जरासंधी नाम अहिले सिद्ध हुन्छन्। जन्म-जन्मान्तर तिमीलाई साकारबाट वर्सा मिल्छ। सत्ययुगमा पनि साकारबाट मिल्छ। केवल यस समय तिमीलाई निराकार बाबाबाट वर्सा मिल्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) देह सहित पुरानो दुनियाँका सम्बन्धी आदि सबै बिर्सेर स्वयंलाई देही सम्झनु छ। बुद्धिद्वारा नयाँ घरको आह्वान गर्नु छ।
- २) सबैरै-सबैरै उठेर सारा दुनियाँलाई शान्ति र सुखको दान दिनु छ।

वरदानः— सदा उत्साहमा रहेर निराशावादीलाई आशावादी बनाउने, सच्चा सेवाधारी भव

ब्राह्मण अर्थात् हर समय उत्साहले भरिएको, जीवनमा उड्ने र उडाउनेवाला, उनीहरूको पासमा कहिल्यै निराशा आउन सक्दैन किनकि उनीहरूको कर्तव्य नै हो “निराशावादीलाई आशावादी बनाउने।” यही सत्य सेवा हो। सच्चा सेवाधारीहरूको उत्साह कहिल्यै कम हुन सक्दैन। उत्साह छ भने जीवन जिउन मज्जा हुन्छ। जसरी शरीरमा श्वासको गति यथार्थ चल्छ भने राम्रो तन्दरुस्त मानिन्छ। यसैगरी ब्राह्मण जीवन अर्थात् उत्साह, निराशा होइन।

स्लोगनः— बितेकोलाई बिर्सिदेऊ, बितेको कुराबाट शिक्षा लिएर भविष्यको लागि सावधान रहने गर।

तपस्वीमूर्त बन

जसरी स्थूल अग्नि वा प्रकाश अथवा गर्मी टाढैबाट देखिन्छ वा अनुभव हुन्छ, त्यसैगरी तिम््रो तपस्या र त्यागको झलकले टाढैबाट आकर्षित गरोस्। हर कर्ममा त्याग र तपस्या प्रत्यक्ष देखियोस्, तब नै सेवामा सफलता पाउन सकिन्छ।